

Alma M. Karlin

ISOLANTHIS

Prevedla Mateja Ajdnik Korošec

Alma M. Karlin

🌀 Prvi natis in prvi prevod veličastnega fantazijskega romana 🌀
po letu 1936

Roman *Isolanthis* vsesvetovne ustvarjalke Alme M. Karlin seže v mogočno prostorje visoko razvite civilizacije Atlantide. Po smrti kralja se dvigne plamen boja za oblast; lesketa krone si zaželimata naslednika Atarikitli in Arototec (slednji je nadvse cenjen znanstvenik, a tudi pripadnik temnih sil). Ko v Pozejdonijo prispe kralj temne zemlje, faraon Ramon Phtha, mesto tekočih voda prebiča viharni veter – čedni mladenič se (usodno) zaljubi v *Isolanthis*, dedno princeso, v žilah katere žubori čista kri prastarega rodu. A slepeče lepo *Isolanthis*, navidez krhko kot obris meseca, kliče resnoba življenja ... Krono vendar nosi, da bi mogla služiti drugim. Bo sok mladosti dušo svečenice vendarle premamil s hrepenenjem?

Spletke, boj za oblast, duhovnost in neuslišana ljubezen kipijo v romaneskni snovi, ki jo odlikuje poetičnost jezika, pa vendar je v romanu prepoznati vrsto drugih dragocenih prvin (mednje prav gotovo sodi avtoričina teozofska plast, ki se je navdahnila, na primer, pri Rudolфу Steinerju). Alma M. Karlin se predstavlja z besednim predivom, ki prekipeva od prispodob in osupljive lepote in pisateljico izgovarja kot duševno in duhovno osvobojeno žensko, ki se ni vdala primežu tradicionalnih vlog.

»... zgodba bi bila v ponos vsakemu modernemu fantazijskemu piscu, medtem ko spletke, želja po moči in oblasti ter razkol med telesno in duhovno ljubeznijo delu dajejo univerzalno aktualnost.«

Vesna Paradiž, Bukla

*Ko je *Isolanthis* prehodila sedemkrat sedemdeset stopnic do stolpa sončnega vzhoda, se je tema kakor črni plašč ovila okoli mesta zlatih vrat, skozi podeče se oblake pa so medlo sijale posamezne zvezde. Iz modrečeve sobane je prodiral dim daritvenih paličic vse dol do stopnic, a on sam je stal zgoraj na ploščadi in z nenavadno oprezujočim pogledom zrl v neslutene daljave. Daleč pod njim je nočni veter grabil dolgo žalno zastavo in jo spremenil v belo, divje se zvijajočo kačo, jo spet razvil in jo plosko pritisnil ob zidovje stolpa. »Mene iščeš, *Isolanthis*?« Glas je prihajal od daleč, zdel se je brezčasen. »V svoji srčni boli prihajam k tebi ...«*

Alma M. Karlin (1889–1950) je slovenska popotnica, pisateljica, pesnica in zbirateljica, ki jo v tem romanu še enkrat več prepoznamo kot ustvarjalko, katere potentna sila se je razraščala onkraj časa.

Njen opus po do zdaj zbranih podatkih obsega 24 objavljenih knjig, več kot 40 proznih del, i. e. novel, črtic, člankov, a tudi pesmi (ohranjene so v rokopisu), notnih zapisov ter risb. Pisala je zlasti v nemščini, nekatere članke je prečila v angleški jezik. Najpomembnejša dela – potopise, romane in etnološke spise – je priobčila v prvem desetletju po vrnitvi s poti, 22 njenih knjig so med letoma 1921 in 1937 izdali pri različnih založbah v Nemčiji, Angliji, na Finskem in v Švici. Nekatere izmed naslovov so ponatisnili (trojica njenih najpomembnejših popotniških knjig je takrat dosegla še dandanes spoštovanja vredno naklado 80.000 izvodov) in jih prevedli v angleščino, francoščino in finščino.

Zbirka SANJE roman •

roman za odrasle •

trda in broširana vezava •

235 x 150 mm, 464 strani •

ISBN: 978-961-274-130-3 (trda v.) •

ISBN: 978-961-274-147-1 (broš. v.) •

16,95 EUR (broš. vezava) •

33,95 EUR (trda vezava) •

